

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ,

у якому ми знайомимося
з Паперовою Царівною

Ця історія почалася з ножиць, малювання, вирізання і клеєння. Ця історія почалася з Царівни. Царівни, зробленої з паперу.

Паперова Царівна мала міцну поставу. На ній була пишна сукня з аркуша зім'ятих пожовклих нот. З-під сукні виглядали криві гостроносі черевички. Руки вона мала короткі, долоні — широкі. Ріденьке волосся Царівни було зібране в кучий хвостик, а на маківці вона носила перекошену корону з фольги. Очі її були як рисочки, ніс як бараболька, а рот як цяточка.



Паперову Царівну зробила дівчинка Ліза. Коли вона її вирізала, то ще не дуже добре вміла майструвати. Та все ж Ліза залюбки гралася зі своєю лялькою. З Лізою Паперова Царівна навчилася сміятися й мріяти. Трохи згодом дівчинка запаслася папером і почала вирізати краще. Вона створила багато паперових ляльок, а ще склеїла для них із картону будинок і сад. Для Паперової Царівни вона зробила двох сестер. Їхні силуети Ліза змалювала з журналу.

— Якись вони не такі, — знітилася Ліза, намагаючись вигадати їм імена. Але їй нічого не спадало на думку.

Паперова Царівна, хоч і мала веселу вдачу, часто сумувала. Сестри зверхньо ставилися до неї. Вона була не така гарна і вправна, як вони. Зітхаючи, Царівна визирала зі своєї лялькової кімнатки в кімнату, де мешкала Ліза. А Ліза виросла й забула про паперових ляльок, які зажили своїм життям.

На щастя, Царівна була не зовсім самотня. Вона мала двох кішок, зроблених із серветок. Звали їх Іза й Фіфі. Паперова Царівна переповідала їм усі свої думки.

— Я хочу, — казала вона, — погуляти колись отим жовтим полем за вікном...

— Няв, — мружила очі Фіфі.

— Няв-няв, — крутила хвостом Іза.

Отак і жила б Паперова Царівна, та одного дня сестри надумали дати великий бал.

— Ми будемо танцювати, співати дуетом, грати на роялі, чаювати та справляти враження на гостей! — радісно торохкотіли вони.

Коли Царівна почула про їхній задум, то сказала до Ізи з Фіфі:

— Халепа! Я цього нізащо не переживу!